

ITALIJANSKA VSEUČILIŠČA SO V HUDI FINANČNI KRIZI

Začetek akademškega leta je za vsako mesto, ki ima svoje vseučilišče, praznik, na katerem se poleg profesorskega in akademškega zborja bzberejo še predstavniki mestnih civilnih oblasti in kulturnega življenja. Letos pa grozi, da bo ta praznik močno zagrenjen ali pa morda celo ododen, v kolikor se ne bo v najkrajšem času v Rimu poskrbelo, da se kriza italijanskih vseučilišč in višjih šol ne reši. Kdor le potom smodeli nekoliko podrobnejše sledil javnim razpravam o možnostih, ki jih nudi enova revolucija v industriji, in sicer automatizacija, je lahko v neki oddaji na italijanski televizijski mreži zvezel, da si Italija nima kar obetač od avtomatizacije, ker ji primanjkuje – kadora, ker ji primanjkuje spomembnih strokovnjakov. Iste predavanja smo zvedeli – kar ni, seveda, niti novega – da terja avtomatizacija nadve visoko strokovnost, ker da bo moral v avtomatizirani industriji stroyem streči le visoko kvalificirani delavec, ki ne bo daleč od strokovnosti inženirja. To je prav gotovo v popolnem kontrastu s tem, kar smo omenili v začetku in sicer s krizo, ki grozi italijanskim vseučiliščem tik pred začetkom novega akademškega leta.

Sicer pa bi ne bilo točno reči, da je krize prislo se dal. Italijansko šolstvo doživlja že vrsto let dve krizi. Ena kriza je tista njenega programa in menda, ki ni bilo po vojni v Rimu prosvetnega ministra, ki bi si ne bil postavil v program naloge za preosnovno šolo, in to začenši z osnovno pa do najvišjih šol. Klub toljikom obljubom in načrtom pa smo že vedno tam, kjer smo bili in klub imenovanju ustreznemu komisiju na samem ministrstvu proselite, se zadeva ni premaknil z mrtve točke.

Draga kriza, s katero se opteka italijansko šolstvo, in predvsem vseučilišča, je fannedna kriza. O tej bomo govorili. Šolstvo se ni nikoli moglo vzdrževati samo. Zato živi do danes v sredstvih, italijanski proračun pa v mnogo prejšnjem meri podpira šolstvo. V ta namen bomo navedli nekaj števil: V državnem proračunu je za subvencije vseh 25 italijanskih vseučilišč predviden komaj 1 milijard – 200 milijonov lir. Ker vemo, kolikor znašajo stroški enega vseučilišča, je miliarda 200 milijonov lir zaradi mnogo prejšnjih vstopov v italijanskim vseučiliščem doslej ni preostalo drugače, kot kriti sovrajanji iz lastnih sredstev, kar pa dolga ni šlo, kajti tudi ta so zelo omemjena v čeprav v rimski oblasti skušala tu pata, te primanjkljaje kriti iz proračunskega sredstva, sib vse niso krile pa so celo vseučilišča postala upniki države. Da, upniki. Med ministrstvom za pravoslovje in finančnim ministrstvom je že pred leti prišlo do dogovora, da bo finančno ministrstvo vseučiliščem naknadno krije stroške, ki so proračunom niso bili kriti. Ker pa finančno ministrstvo tega ni storilo, ali vsaj ne v celoti, se je državni dolg nasproti univerzitetom iz leta v letu večal in znaša danes že okoli 6 ali celo 7 milijard lir.

Pri takem stanju je povsem razumljivo, da so vseučilišča zvezla v velike finančne težko, ker so morala na račun tega jemati posojila, za katere morajo plačevati visoke obresti. Da bi se stanje že bolj poslabšalo, je spet priporočeno finančno ministrstvo, ki je za letos določilo vseučiliščem enkratno letno subvencijo

za plačevanje poverjenih profesorjev. Ta ukrep bi pomilil za vsa vseučilišča zelo pozitivno. Ker vseučilišča mladim razumnikom in visoko kvalificiranim strokovnjakom ne omogočajo trdne osnove, mlade sile beže z vseučilišči, kar pomeni, da beže z vseučilišči tisti ljudje, ki bi v maglo napredovajočo znanosti moralni vnašati večino novih sil in sodobnejšo znanost.

Zato je upati, da se bodo v Rimu vendarle zganili, kar je na kongresu upravnih liktorjev vseh italijanskih vseučilišč, da bi se pogovorili o tem in osrednjim rimskim oblastem in javnosti dati na znanje, da se tako ne more dodeliti. Liktor, tržaška vseučilišča prof. Ambrosino je ob tem priložnosti med drugimi rečel: Rektor, tržaška vseučilišča tega vprašanja smo zvedeli – kar ni, seveda, niti novega – da terja avtomatizacija nadve visoko strokovnost, ker bi pomagalo vseučiliščim upravam in sedanjih težav v skribi, se bodo rektori v novembetu tudi generalni direktor za višjo vzgojo dr. Mario Di Lomizio, ko je izrazil upanje, da bo v prihodnjih dneh privo gledale tega do pozitivnih zaključkov.

Cas bi že bil...

Tudi če bi do tega ne prislo, je vprašanje novih učnih modil na vseučiliščih zelo relevantno. Ker vseučilišča mladim razumnikom in visoko kvalificiranim strokovnjakom ne omogočajo trdne osnove, mlade sile beže z vseučilišči, kar pomeni, da beže z vseučilišči tisti ljudje, ki bi v maglo napredovajočo znanosti moralni vnašati večino novih sil in sodobnejšo znanost.

Zato je upati, da se bodo v Rimu vendarle zganili, kar je na kongresu upravnih liktorjev vseh italijanskih vseučilišč, da bi se pogovorili o tem in osrednjim rimskim oblastem in javnosti dati na znanje, da se tako ne more dodeliti. Liktor, tržaška vseučilišča prof. Ambrosino je ob tem priložnosti med drugimi rečel: Rektor, tržaška vseučilišča tega vprašanja smo zvedeli – kar ni, seveda, niti novega – da terja avtomatizacija nadve visoko strokovnost, ker bi pomagalo vseučiliščim upravam in sedanjih težav v skribi, se bodo rektori v novembetu tudi generalni direktor za višjo vzgojo dr. Mario Di Lomizio, ko je izrazil upanje, da bo v prihodnjih dneh privo gledale tega do pozitivnih zaključkov.

Cas bi že bil...

Gina Lollobrigida se spet vrača k filmu. V »Ani iz Brooklyna« nastopa v vlogi mlade, bogate italijansko-ameriške vdove, ki se vrne v Italijo, da bi se znova poročila. Z njo nastopajo še Vittorio De Sica, Amedeo Nazzari, Peppino De Filippo in Dale Robertson, ki ga je Glynis Johns steknil v Hollywoodu.

«RAVNOTEŽJE V OROŽJU» JE ZELO DRAGA ZADEVA

Samo oborožitev atlantskih sil stane nad 225.000 milijard lir

Jeziček na tehnicni «ravnotežja v orožju» naj bi bili medcelinski izstrelki, kakršen je »Atlas», ki stane »samo« 120 milijard lir

Američani zares nimajo sreča s svojim interkontinentalnim balističnim izstrelkom »Atlas». Pred dnevi so javili, da je tudi zadnji poskus s tem »poslednjim orožjem« odpovedal. Raketa »Atlas« je tudi pot, kot pred mesecem, tukti v zrak in se v višini 1500 m vžigala v razletel. Kdor je prisostoval prvemu v drugem neuspešnemu poskušu, pravi, da je bilo obakrat enako. Raketa je ob mogičnem rotetu zletela v zrak in ko je dosegla višino 1500 m, jo je ovil najprej oblik dima, nato vpletalnički plamen rdečkaste barve, nato v tem krenila malo v stran ter se razpolila.

Vsak novo orožje terja najprej mnogo dela, nato bolj ali manj neuspešne poskuse in tečne nato pride do dokončne razstave. Zato ni nič čudnega, da bodo denevi tudi načrti vseh 25 italijanskih vseučilišč predvideni komaj 1 milijard – 200 milijonov lir. Ker vemo, kolikor znašajo stroški enega vseučilišča, je miliarda 200 milijonov lir zaradi mnogo prejšnjih vstopov v italijanskim vseučiliščem doslej ni preostalo drugače, kot kriti sovrajanji iz lastnih sredstev, sib vse niso krile pa so celo vseučilišča postala upniki države. Da, upniki. Med ministrstvom za pravoslovje in finančnim ministrstvom je že pred leti prišlo do dogovora, da bo finančno ministrstvo vseučiliščem naknadno krije stroške, ki so proračunom niso bili kriti. Ker pa finančno ministrstvo tega ni storilo, ali vsaj ne v celoti, se je državni dolg nasproti univerzitetom iz leta v letu večal in znaša danes že okoli 6 ali celo 7 milijard lir.

Pri takem stanju je povsem razumljivo, da so vseučilišča zvezla v velike finančne težko, ker so morala na račun tega jemati posojila, za katere morajo plačevati visoke obresti. Da bi se stanje že bolj poslabšalo, je spet priporočeno finančno ministrstvo, ki je za letos določilo vseučiliščem enkratno letno subvencijo

da sta prva dva poskusi pravljena, kakor ni čudno, da Američani trmasto vztajajo pri svojem interkontinentalnem balističnem izstrelku. To še tembolj, če vemo, da smratorje vroto orozje kot zadnje in najpopolnejše orozje, ter da ZSSR tako orozje že ima. Vse to pa je povsem v duhov se danje mriljene oboroževalne tekme ter v duhu teze, da je ravnotežje v oborožitvi jamstvo miru na svetu, kajti zadnje orozje je orozje proti kateremu svet nima nobenega obrambne možnosti.

Prav gotovo ne moremo metati krivde za to tako drago tekmo samo na Washingtonu, kajti Moskva ni v tem nič boljša. Odveč je bilo tudi uskici začetnika za civilno obrambo, ki je nedavno v ameriškem Kongresu izjavil: »Cez leto ali dve, najprej ne pozdaj kot 1960, bodo medcelinski dirigrirani izstrelki na termoneuklearn pogon orozje številka ena. In ko bo tukto orozje postal aktualno,

da ima brzino, ki se vrsti od 16 do 32 tisoč km na uro ter da seže v višino do 960 km.

Zelo važno vprašanje pri izdelovanju teh orozij je vprašanje »stopotnega zidu«. Ko namreč izstrelki drvi skozi zrak z brzino 20.000 km na uro, pride do takega trenja, da se že po 20 sekundah letajo zaradi trenja segreje do 2000 ali celo 3000 stopinj C. Pri tej temperaturi zgorevajo, da se postavlja vprašanje, tako pa vse do tri plasti do višine 1 do 1 in pol metra, medtem ko se kup nekajkrat dobro premešča, da do tega na tolikšni razdalji ne pada več kot 8 km od cilja.

Toda to nesrečno ravnotežje v orožju zelo mnogo stane in samo že pomislimo, kaj bi se s temi sredstvi dalo napraviti, vidimo, kako (milo, pogedano), zgrešena je politika vseh onih, ki pri njej vztrajajo. Prav gotovo ne moremo metati krivde za to tako drago tekmo samo na Washingtonu, kajti Moskva ni v tem nič boljša. Odveč je bilo tudi uskici začetnika za civilno obrambo, ki je nedavno v ameriškem Kongresu izjavil: »Cez leto ali dve, najprej ne pozdaj kot 1960, bodo medcelinski dirigrirani izstrelki na termoneuklearn pogon orozje številka ena. In ko bo tukto orozje postal aktualno,

tako se postavlja vprašanje, kaj je možno tak izstrelki takov uravnavati, da bo zadel svoj cilj, da bo namreč nekajkrat v New York, oziroma na Moskvo, ne pa nekam v katero rusko stepo ali v puščavo v Nevadai ali v Utahu. Po imenujmo strokovnjakov se da izstrelki usmeriti tako, da tudi na tolikšni razdalji ne pada več kot 8 km od cilja.

Tu smo se razpisali o dveh azaznjih orozjih, ki naj bi bili, kot nekaj jeziček na tehnicni »ravnotežji«, ki se v temi dveh nasprotujejo: s temi sredstvi do napraviti, kajti Moskvi smo tudi ceno, kjer je človeštvo za to plačuje. Ce pa se javno mnenje v svetu razvije, da se vzdruži ravnotežje, da se na tolikšni razdalji ne pada več kot 8 km od cilja.

In čemu to orozje? Iz ruskega pojasnila o njihovem medcelinskem izstrelku je razvidno, čemu naj si služi. Toda

da ima brzino, ki se vrsti od 16 do 32 tisoč km na uro ter da seže v višino do 960 km.

Zelo važno vprašanje pri izdelovanju teh orozij je vprašanje »stopotnega zidu«. Ko namreč izstrelki drvi skozi zrak na New York, oziroma na Moskvo, ne pa nekam v katero rusko stepo ali v puščavo v Nevadai ali v Utahu. Po imenujmo strokovnjakov se da izstrelki usmeriti tako, da tudi na tolikšni razdalji ne pada več kot 8 km od cilja.

Tu smo se razpisali o dveh azaznjih orozjih, ki naj bi bili, kot nekaj jeziček na tehnicni »ravnotežji«, ki se v temi dveh nasprotujejo: s temi sredstvi do napraviti, kajti Moskvi smo tudi ceno, kjer je človeštvo za to plačuje. Ce pa se javno mnenje v svetu razvije, da se vzdruži ravnotežje, da se na tolikšni razdalji ne pada več kot 8 km od cilja.

In čemu to orozje? Iz ruskega pojasnila o njihovem medcelinskem izstrelku je razvidno, čemu naj si služi. Toda

da ima brzino, ki se vrsti od 16 do 32 tisoč km na uro ter da seže v višino do 960 km.

Zelo važno vprašanje pri izdelovanju teh orozij je vprašanje »stopotnega zidu«. Ko namreč izstrelki drvi skozi zrak na New York, oziroma na Moskvo, ne pa nekam v katero rusko stepo ali v puščavo v Nevadai ali v Utahu. Po imenujmo strokovnjakov se da izstrelki usmeriti tako, da tudi na tolikšni razdalji ne pada več kot 8 km od cilja.

Tu smo se razpisali o dveh azaznjih orozjih, ki naj bi bili, kot nekaj jeziček na tehnicni »ravnotežji«, ki se v temi dveh nasprotujejo: s temi sredstvi do napraviti, kajti Moskvi smo tudi ceno, kjer je človeštvo za to plačuje. Ce pa se javno mnenje v svetu razvije, da se vzdruži ravnotežje, da se na tolikšni razdalji ne pada več kot 8 km od cilja.

In čemu to orozje? Iz ruskega pojasnila o njihovem medcelinskem izstrelku je razvidno, čemu naj si služi. Toda

da ima brzino, ki se vrsti od 16 do 32 tisoč km na uro ter da seže v višino do 960 km.

Zelo važno vprašanje pri izdelovanju teh orozij je vprašanje »stopotnega zidu«. Ko namreč izstrelki drvi skozi zrak na New York, oziroma na Moskvo, ne pa nekam v katero rusko stepo ali v puščavo v Nevadai ali v Utahu. Po imenujmo strokovnjakov se da izstrelki usmeriti tako, da tudi na tolikšni razdalji ne pada več kot 8 km od cilja.

Tu smo se razpisali o dveh azaznjih orozjih, ki naj bi bili, kot nekaj jeziček na tehnicni »ravnotežji«, ki se v temi dveh nasprotujejo: s temi sredstvi do napraviti, kajti Moskvi smo tudi ceno, kjer je človeštvo za to plačuje. Ce pa se javno mnenje v svetu razvije, da se vzdruži ravnotežje, da se na tolikšni razdalji ne pada več kot 8 km od cilja.

In čemu to orozje? Iz ruskega pojasnila o njihovem medcelinskem izstrelku je razvidno, čemu naj si služi. Toda

da ima brzino, ki se vrsti od 16 do 32 tisoč km na uro ter da seže v višino do 960 km.

Zelo važno vprašanje pri izdelovanju teh orozij je vprašanje »stopotnega zidu«. Ko namreč izstrelki drvi skozi zrak na New York, oziroma na Moskvo, ne pa nekam v katero rusko stepo ali v puščavo v Nevadai ali v Utahu. Po imenujmo strokovnjakov se da izstrelki usmeriti tako, da tudi na tolikšni razdalji ne pada več kot 8 km od cilja.

Tu smo se razpisali o dveh azaznjih orozjih, ki naj bi bili, kot nekaj jeziček na tehnicni »ravnotežji«, ki se v temi dveh nasprotujejo: s temi sredstvi do napraviti, kajti Moskvi smo tudi ceno, kjer je človeštvo za to plačuje. Ce pa se javno mnenje v svetu razvije, da se vzdruži ravnotežje, da se na tolikšni razdalji ne pada več kot 8 km od cilja.

In čemu to orozje? Iz ruskega pojasnila o njihovem medcelinskem izstrelku je razvidno, čemu naj si služi. Toda

da ima brzino, ki se vrsti od 16 do 32 tisoč km na uro ter da seže v višino do 960 km.

Zelo važno vprašanje pri izdelovanju teh orozij je vprašanje »stopotnega zidu«. Ko namreč izstrelki drvi skozi zrak na New York, oziroma na Moskvo, ne pa nekam v katero rusko stepo ali v puščavo v Nevadai ali v Utahu. Po imenujmo strokovnjakov se da izstrelki usmeriti tako, da tudi na tolikšni razdalji ne pada več kot 8 km od cilja.

Tu smo se razpisali o dveh azaznjih orozjih, ki naj bi bili, kot nekaj jeziček na tehnicni »ravnotežji«, ki se v temi dveh nasprotujejo: s temi sredstvi do napraviti, kajti Moskvi smo tudi ceno, kjer je človeštvo za to plačuje. Ce pa se javno mnenje v svetu razvije, da se vzdruži ravnotežje, da se na tolikšni razdalji ne pada več kot 8 km od cilja.

In čemu to orozje? Iz ruskega pojasnila o njihovem medcelinskem izstrelku je razvidno, čemu naj si služi. Toda

da ima brzino, ki se vrsti od 16 do 32 tisoč km na uro ter da seže v višino do 960 km.

